

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Société BP France

Pârât: Ministre de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile articolelor 17 și 18 din Directiva 2009/28/CE ⁽¹⁾ și cele ale articolului 30 din Directiva (UE) 2018/2001 ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că mecanismele de monitorizare prin echilibrarea masei și sistemele naționale sau voluntare pe care acestea le prevăd au ca obiect numai aprecierea și justificarea durabilității materiilor prime și a biocarburanților, precum și a amestecurilor dintre acestea, și nu au astfel ca obiect încadrarea monitorizării și a trasabilității, în cadrul produselor finite obținute din cotratate, a ponderii de energie regenerabilă conținute în aceste produse și, în consecință, armonizarea luării în considerare a ponderii de energie conținute de astfel de produse în scopurile menționate la articolul 17 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2009/28 și la articolul 25, precum și la articolul 29 alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c) din Directiva 2018/2001?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, aceleași dispoziții se opun ca un stat membru, pentru a stabili cantitatea de uleiuri vegetale hidrotratate (denumite în continuare „HVO”) care trebuie reținută la intrarea în registrele de mărfuri pe care operatorii trebuie să le țină în vederea stabilirii unei taxe de stimulare la încorporarea de biocarburanți, plătită în acest stat atunci când ponderea energiei regenerabile în carburanții eliberați pentru consum în anul calendaristic este inferioară unui procent național vizat de încorporare a energiei regenerabile în transporturi, să impună, în momentul recepționării în primul antrepozit fiscal național a unor importuri de carburanți care conțin HVO produse într-un alt stat membru în cadrul unui proces de cotratate, efectuarea unei analize fizice cu privire la conținutul de HVO al acestor carburanți, inclusiv atunci când fabrica în cadrul căreia au fost produși carburanții respectivi a recurs la un sistem de echilibrare a masei certificat printr-un sistem voluntar recunoscut de Comisie ca un regim complet?
- 3) Dreptul Uniunii, în special prevederile articolului 34 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, se opune unei măsuri a unui stat membru precum cea descrisă la [a doua întrebare], în condițiile în care, pe de o parte, carburanții care conțin biocarburanți rezultați din cotratate în cadrul unei rafinării situate pe teritoriul său nu sunt supuși, atunci când sunt eliberați pentru consum în acest stat membru direct la ieșirea din fabrică, unei asemenea analize fizice, și, pe de altă parte, acest stat membru acceptă, pentru a determina la ieșirea din antrepozitul fiscal de producție sau din unitatea fiscală națională conținutul de biocarburanți care poate fi acordat pentru nevoile taxei între certificatele privind conținutul eliberate pentru o perioadă, să evalueze pe baza unei medii lunare de încorporare a unității sau a antrepozitelui fiscal de producție conținutul de biocarburanți al exporturilor sau al eliberărilor pentru consum în alte sectoare decât cel al transporturilor?

⁽¹⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO 2009, L 140, p. 16).

⁽²⁾ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (reformare) (JO 2018, L 328, p. 82).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Milano (Italia) la 3 octombrie 2022 –
C. Z., M. C., S. P. și alții/Ilva SpA in Amministrazione Straordinaria, Acciaierie d'Italia Holding SpA,
Acciaierie d'Italia SpA**

(Cauza C-626/22)

(2023/C 15/28)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Milano

Părțile din procedura principală

Reclamanți: C. Z., M. C., S. P. și alții

Pârâte: Ilva SpA in Amministrazione Straordinaria, Acciaierie d'Italia Holding SpA, Acciaierie d'Italia SpA

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) ⁽¹⁾, în special considerentele (4), (18), (34), (28) și (29) și articolul 3 punctul 2, articolul 11, articolul 12 și articolul 23 [din această directivă], precum și principiul precauției și al protecției sănătății umane, prevăzut la articolele 191 TFUE și 174 [din Tratatul CE] pot fi interpretate în sensul că, în temeiul unei legi naționale a unui stat membru, se acordă acestui stat membru posibilitatea de a prevedea că evaluarea daunelor aduse sănătății (EDS) constituie un act străin de procedură de acordare și de reexaminare a autorizației integrate de mediu (AIM) – în speță [Decretul președintelui Consiliului de Miniștri (DPCM)] 2017 – și că elaborarea acesteia poate fi lipsită de efecte automate în ceea ce privește luarea în considerare în timp util și efectivă de către autoritatea competentă în cadrul unei proceduri de reexaminare a AIM/DPCM, în special atunci când rezultă un risc inacceptabil pentru sănătate pentru o populație semnificativă afectată de emisiile poluante, sau directiva trebuie interpretată în sensul că: (i) riscul tolerabil pentru sănătatea umană poate fi evaluat prin intermediul unei analize științifice de natură epidemiologică, (ii) EDS trebuie să constituie un act care să facă parte integrantă din procedura de acordare și de reexaminare a AIM/DPCM și chiar o condiție prealabilă necesară pentru aceasta și, în special, să fie luată în considerare în mod necesar, efectiv și în timp util de autoritatea responsabilă cu acordarea și reexaminarea AIM?
- 2) Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării), în special considerentele (4), [(15)], (18), (21), (34), (28) și (29) și articolul 3 punctul 2, articolul 11, articolul 14, articolul 15, articolul 18 și articolul 21, pot fi interpretate în sensul că, în temeiul unei legi naționale a unui stat membru, acest stat membru trebuie să prevadă că autorizația integrată de mediu (în speță AIM 2012, DPCM 2014, DPCM 2017) trebuie să ia în considerare întotdeauna toate substanțele care fac obiectul emisiilor a căror nocivitate este cunoscută din punct de vedere științific, inclusiv fracțiunile de PM10 și PM2,5 care sunt în orice caz cauzate de instalația evaluată, sau directiva poate fi interpretată în sensul că autorizația integrată de mediu (măsura de autorizare administrativă) trebuie să cuprindă numai substanțe poluante prevăzute *a priori* în considerarea naturii și a tipului de activitate industrială desfășurată?
- 3) Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării), în special considerentele (4), (18), (21), (22), (28), (29), (34) și (43) și articolul 3 punctele 2 și 25, articolul 11, articolul 14, articolul 16 și articolul 21, pot fi interpretate în sensul că, în temeiul legislației naționale a unui stat membru, acest stat membru poate, în cazul unei activități industriale care prezintă un pericol grav și semnificativ pentru integritatea mediului și sănătatea umană, să prelungească termenul acordat operatorului pentru a pune în conformitate activitatea industrială cu autorizația acordată, prin realizarea măsurilor și activităților de protecție a mediului și a sănătății prevăzute de aceasta, cu aproximativ șapte ani și jumătate după termenul stabilit inițial și pentru o durată totală de 11 ani?

⁽¹⁾ JO 2010, L 334, p. 17.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Köln (Germania) la 4 octombrie 2022 –
AB/Finanzamt Köln-Süd**

(Cauza C-627/22)

(2023/C 15/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Köln